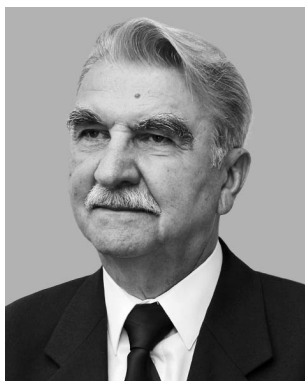

Ю. Гаврилюк

Колянчук Олександр Миколайович

КОЛЯНЧУК Олександр Миколайович (02. 04. 1932, с. Вілька Тарнівська, Холмщина, Польща – 07. 05. 2023, м. Перемишль Підкарпатського воєводства, Польща) – історик, громадський діяч. Чоловік [Лідії](#), батько [Ярослава Колянчуків](#). Орден князя Ярослава Мудрого 5-го ступ. (2007). У 1947 разом із родиною під час акції «Вісла» переселений до Пн.-Зх. Польщі. Закін. Ольштин. рільничо-тех. академію (1957). Працював у мережі с.-г. кооперативів і системі с.-г. освіти, зокрема 1974–78 – заступник директора Центру прогресу в с. госп-ві Ольштин. воєводства, 1985–93 – гол. дир. Центру прогресу в с. госп-ві Се-радз. воєводства; водночас 1983–87 – чл. Ради освіти при міністрі рільництва Польщі, спів-роб. низки с.-г. журналів; від 1998 – заступник директора Пд.-Сх. наук. інституту в м. Перемишль. У Нац. університеті «Львівська політехніка» здобув ступ. канд. істор. н. за монографію «Українська військова еміграція в Польщі. 1920–1939» (Л., 2000). Заст. голови воєвод. управи в Ольштині (1959–65), чл. гол. управи (1971–73) Укр. суспільно-культур. товариства, чл. гол. ради Об'єдн. українців у Польщі (1996–2001). Член редколегії, відп. ред. радіопередач українською мовою в Ольштині (1958–76), заступник голови програм. ради радіо Ряшів-Жешув (2004–08). Досліджує проблеми рільництва, польс.-укр. відносини 1-ї пол. 20 ст. (інтернування Армії УНР й організацію військ. структур укр. еміграції в Польщі, суспільно-політ. і госп. діяльність українців, депортованих 1944–47). Нагородж. Золотим і Сріб. хрестами заслуги (1958, 1972), Кавалер. хрестом відродження Польщі (1985).

Основні праці

Генералітет українських визвольних змагань: Біограми генералів та адміралів українських військових формацій першої половини ХХ століття. Л., 1995 (співавт.); Інтерновані вояки Армії УНР в Каліші 1920–39. Каліш; Перемишль; Л., 1995; Українці в таборах Перемишля // Перемишль і перемишл. земля протягом віків. Перемишль; Л., 1996; Українські некрополі і військові могили на території Польщі з 1918–1945 років // Варшав. українознавчі зап. 1996. № 3; Польща і Українська Народна Республіка у взаємовпливах // Україна–Польща. Кошалін, 1999; Увічнення нескорених: Українські військові меморіали 20–30 рр. ХХ ст. у Польщі. Л., 2003; «Umarli, aby z martwych wstała Ukraina». Miejsca pamięci Ukraińców – uczestników walk niepodległościowych w latach 1917–1921 w Polsce. Przemyśl, 2007; Ukraiński zryw niepodległościowy w latach 1917–1920. Droga do sojuszu z Polska oraz losy ukraińskiej emigracji wojskowej // Polska Ukraina. Lublin, 2007; Z dziejów ukraińskiej emigracji politycznej i wojskowej w Polsce // Ukraina. Teksty i Konteksty. Symbolae in honorem Stefan Kozak. Warszawa, 2007; Ukraińscy generałowie w Polsce. Emigranci polityczni: Słownik biograficzny. Przemyśl, 2009.

Рекомендована література

1. Зимомря М. Долі в людях. Нариси. Інтерв'ю. Дрогобич, 2006;
2. Ювілеї наших друзів, тобто декілька слів про Стефана Козака та Олександра Колянчука // Українознав. бюл. Пд.-сх. наук. інституту в Перемишлі. 2007. Ч. 13.

Бібліографічний опис:

Колянчук Олександр Миколайович / Ю. Гаврилюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5825>. – Останнє поновлення : 2 квіт. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).